

selgitanud, et töö kestab kakskümmend neli tundi päevas, ta oli Gladysele katusekorterist eraldanud kena nurgamagamistoa ja töö oli alanud kohe järgmisel päeval.

Suuresti oli töö sisuks lühikeste kirjade ja napisõnaliste telegrammide kirjutamine, telefonile vastamine, intervjuude kokkuleppimine ja valvekoeraamet – kui preili Meade ei soovinud, et teda segataks, siis tuli see tagada.

Ajalehtede kirjanduslikud kuulujutud pajatasid, et preili Meade on hõivatud uue raamatu kirjutamisega.

Kui ta ka kirjutas raamatut, siis Gladys Doyle'il polnud igatahes selle kohta ühtegi tõendit.

Samuti ei teatud kuigi palju Mauvis Meade'i eluloost. Tema kirjutatud bestselleri «Koksa mees maha» sisu tõttu oleks olnud taktitu ta elu vastu liiga suurt huvi tunda.

Raamat jutustas ühest väikelinna tüdrukust, kes läks suurde linna ning keda saatust armutult nuhtles – ta tutvus nädalavahetusel kahtlase seltskonnaga, kelle mõju alla ta sattus ning kes puutus kokku nende majanduslike ja moraalsete probleemidega, millega on sunnitud tegelema iga noor naine, kes peab vajalikuks maksta kuluka meelemürgilembuse eest.

Siis aga viis tüdruku ilu ta kokku ühe südametunnistusega tüübiga, kellel ta pea segi ajas. Armumine viis armastuseni – armastuseni, mis oli nii tugev, et mees mitte ainult ei võõrutanud tüdrukut tema narkoharjumusest, vaid lasi allilmas lahti jutu, et igäüht, kes tüdrukule uimasteid pakub, ootab surm.

Kangelanna lummas ilu ei jäänud märkamata ka ühele targale ja mõjuvõimsale advokaadile. Selle advokaadi mõjuvõim hakkas aga väga ootamatul moel avalduma.

Mõne keskse tegelase elukäigu kirjeldamisel oli küll tunda autori värvikat ja nooruslikku kujutlusvõimet, kuid hetki libises sisse vihjeid karmile reaalsusele, mis viitasid sellele, et autori allikaks on ka elu ise. Keegi ei seadnud kahtluse alla raamatu romantiliste osade autentsust. Nagu üks arvustaja märkis, need lausa «lõhnasid reaalsuse järele.»

Niisiis nüüd, sellel reedesel pärastlõunal läks Gladys Doyle preili Meade'i kutsel tema juurde, kaasas kiirkirjamärkmik ja pliiats, ning leidis preili Meade'i sohval pikutamata, sigarett pikas nikerdatud elevandiluust pitsis tosamamas.

«Palju sul vaba raha on, Gladys?»

«Umbes viiskümmend dollarit.»

Mauvis Meade avas rahakoti, võttis sealt välja randmejämeduse rulli rahatähti, sikutas rullist kolm sajadollarilist, voltis need pikkupidi kokku ning ulatas Gladysele, murdes need enne kahe parema käe sõrme vahel väiksemaks.

«Sul läheb rohkem vaja. Võta need.»

Gladys võttis kolmsada dollarit vastu, tähendas selle märkmikku üles ning jäi lootusrikkalt ootama.

«Ma tahan, et sa minu eest kohtama läheksid.»

«Kohtama?»

«Kohtama,» kordas preili Meade. «Ma soovin vahel, et ma ei oleks kunagi neid neetud filmitegemise õigusi müünud.»

Arvestades seda, et kuulujutu järgi oli preili Meade saanud filmitegemise õiguse müügi eest oma kakssada seitsekümmend viis tuhat dollarit, ei osanud Gladys selle peale midagi öelda. Aga ega temalt ei oodatudki mingit vastust.

«Mehe nimi on Edgar Carlisle,» ütles preili Meade. «Sa pead temaga Tipu Onnis kokku saama. Ma ütlesin talle, et olen sel nädalavahetusel suusatamas, aga mul pole tuju minna.

Võta mahtuniversaal ja oma suusad – mul on Tipu Onnis sviit broneeritud. Mulle hoitakse seda igal nädalavahetusel, ükskõik kas ma lähen sinna või mitte, ning ma maksan kuuarvetega, nii et ära arvet võta. Kirjuta lihtsalt tšekkidele alla, kui midagi vaja läheb.

Carlisle helistab sviiti täna õhtul, kui oled kohale jõudnud. Seleta talle, et ma ei saanud tulla ja et sa oled minu assistent. Uuri välja, mida ta tahab – sellel on ilmselt midagi filmireklaamiga pistmist.»

«Mis ma talle räägin?» küsis Gladys.

«Otsusta ise,» vastas preili Meade. «Kõik, mis on seotud reklaamiga ja aitab raamatut müüa, on tähtis. Aga mis filmi puutub, siis ma tahtsin neilt saada tasu protsendina. Aga neile see ei meeldinud. Nad tegid ettepaneku konkreetse summa peale ja kogu lugu. Minu meelest ei tulnud agent seekord lihtsalt oma tööga toime.

Ma ei kavatsengi selle filmi reklaamimise jaoks igasugu kaelamurdvaid lollusi kaasa teha. Ma kavatsen asjast mõistuse piires osa võtta, vaat nii.

Ega see Carlisle pole väljanägemise järgi otsustades mingi heategija. Nad on midagi filmi reklaamimiseks välja mõelnud ning ainult sellest nad huvitatud ongi. Sa pead olema taktitundeline ja diplomaatiline ja kaval. Katsu tema meelt muuta, nii et filmi reklaam nõuaks minult võimalikult vähe vaeva, aga samas aitaks raamatut müüa... ja siis veel üks asi, Gladys.»